

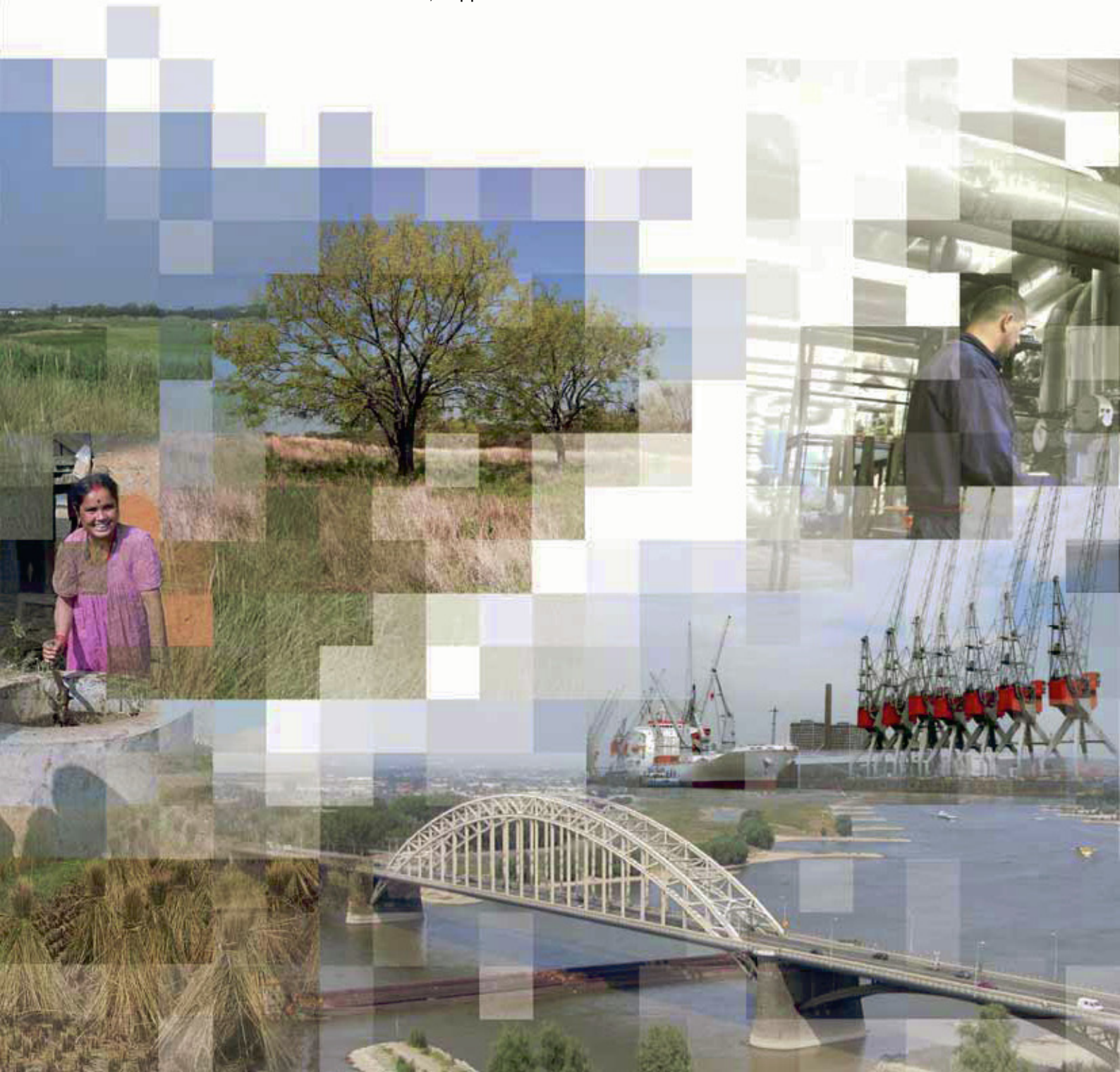

Commissie voor de
milieueffectrapportage

Bestemmingsplan Buitengebied Landerd

Toetsingsadvies over het milieueffectrapport

30 november 2012 / rapportnummer 2709-34

1. Oordeel over het MER

De gemeente Landerd is voornemens het bestemmingsplan Buitengebied vast te stellen. Het plan voorziet in een nieuw en geactualiseerd planologisch kader voor het landelijke gebied van de gemeente. De ontwikkelingsmogelijkheden voor veehouderijen in het bestemmingsplan zijn voor de gemeente aanleiding de procedure van milieueffectrapportage (m.e.r.) te volgen. De gemeenteraad van Landerd is hiervoor het bevoegd gezag. In dit advies spreekt de Commissie voor de milieueffectrapportage (hierna 'de Commissie')¹ zich uit over de juistheid en de volledigheid van het MER.

Uit het ontwerp-bestemmingsplan maakt de Commissie op dat het milieubelang een rol heeft gespeeld in het proces van het voorontwerp naar het ontwerpplan. Op basis van milieuinformatie zijn de ontwikkelingsmogelijkheden van het plan bijgesteld. De Commissie is echter van oordeel dat het MER niet alle informatie bevat die zij essentieel acht voor het volwaardig mee laten wegen van het milieubelang in de besluitvorming. De tekortkomingen zijn hieronder aangegeven:

- Het MER gaat niet in op de milieugebruiksruimte in het plangebied, op basis van wet- en regelgeving, beleid, bestaande waarden en gemeentelijke doelstellingen en ambities. Daardoor ontbreekt inzicht in mogelijke knelpunten en kansen op milieugebied en is de ruimte voor mogelijke oplossingsrichtingen (alternatieven) niet goed te bepalen.
- De beschrijving van het voornemen en de alternatieven is onduidelijk en onvolledig. Daardoor is niet na te gaan of het MER uitgaat van de maximale mogelijkheden van het (ontwerp-)bestemmingsplan. Volgens de Commissie is bovendien een alternatief waarin sturingsmogelijkheden van een bestemmingsplan zijn benut buiten beschouwing gebleven.
- De effectbeoordeling is voor de meeste aspecten te algemeen beschreven en niet of nauwelijks onderbouwd. Dat komt onder andere omdat duidelijke (gebieds)specifieke beoordelingscriteria ontbreken.
- Door onduidelijkheden en onzekerheden in de bepaling van de effecten op geur en fijn stof geeft het MER onvoldoende inzicht in de mogelijke gevolgen van de alternatieven voor de woon- en leefomgeving.
- De gevolgen voor natuur binnen en buiten het plangebied zijn onvolledig in beeld gebracht. Dat komt omdat onjuiste uitgangspunten zijn gebruikt en er onvoldoende is ingegaan op de ecologische gevolgen van de toename van stikstofdepositie. Hierdoor is ook niet vast te stellen of aantasting van de natuurlijke kenmerken van de omliggende Natura 2000-gebieden kan worden uitgesloten.

De Commissie adviseert om voorafgaand aan de besluitvorming een aanvulling op het MER op te stellen waarin bovengenoemde tekortkomingen worden verholpen. In hoofdstuk 2 licht de Commissie haar oordeel toe.

¹ De samenstelling van de werkgroep van de Commissie m.e.r., haar werkwijze en verdere projectgegevens vindt u in bijlage 1 bij dit advies of op www.commissiemer.nl.

2. Gesignaleerde tekortkomingen

In dit hoofdstuk licht de Commissie haar oordeel toe en doet zij aanbevelingen voor een op te stellen aanvulling. Deze aanbevelingen zijn opgenomen in een tekstkader. Naar het oordeel van de Commissie is het uitvoeren ervan essentieel om het milieubelang volwaardig mee te wegen bij de besluitvorming.

2.1 Algemeen

Uit het ontwerp-bestemmingsplan maakt de Commissie op dat het milieubelang een rol heeft gespeeld in het proces van het voorontwerp- naar het ontwerpplan. In hoofdstuk 8 van de toelichting op het ontwerp-bestemmingsplan blijkt dat op basis van de resultaten van het MER de ontwikkelingsmogelijkheden van het plan zijn bijgesteld, door omschakeling naar intensieve veehouderij of een andere vorm van een niet grondgebonden bedrijf niet meer toe te staan. Ook blijkt uit het ontwerp-bestemmingsplan de intentie van de gemeente om bestaande waarden (natuur, landschap) te beschermen door middel van planregels en voorwaarden in het bestemmingsplan. In het MER ontbreekt echter een duidelijke beschrijving van het gevolgde proces, de afwegingen die daarbij gemaakt zijn en een vergelijking van de effecten van het ontwerp-bestemmingsplan met die van de oorspronkelijke alternatieven. Zie verder § 2.2 en 2.3.

In het MER (pagina 5) is een opsomming opgenomen van beleidsdocumenten die relevant zijn voor het bestemmingsplan, waaronder diverse gemeentelijke plannen. Daaruit maakt de Commissie op dat de gemeente onder andere doelstellingen en ambities heeft ten aanzien van recreatie/toerisme, landschap en woon- en leefmilieu. Deze ambities zijn in het MER niet beschreven en zij spelen geen (herkenbare) rol in de beoordeling van de alternatieven. De focus in het MER ligt sterk op veehouderij.

2.2 Milieugebruiksruimte, voornemen en alternatieven

2.2.1 Milieugebruiksruimte

Het MER beschrijft niet de milieugebruiksruimte in het plangebied. Zo ontbreekt een goede beschrijving van de huidige kwaliteiten en knelpunten en een beschrijving van de situatie en trends in de landbouw in de gemeente Landerd. Deze informatie is wel grotendeels te vinden in de toelichting op het ontwerp-bestemmingsplan, maar niet gebruikt in het MER. Voor het bepalen van de ontwikkelingsmogelijkheden voor het bestemmingsplan binnen de wettelijke en beleidskaders is het nodig om (locatiespecifiek) de milieugebruiksruimte te bepalen, op basis van wet- en regelgeving voor natuur, geur, luchtkwaliteit, geluid en de heersende milieubelasting. Wanneer de milieugebruiksruimte (plaatselijk) onvoldoende is om te voorzien in de ontwikkelbehoefte, kunnen alternatieven of (mitigerende) maatregelen worden verkend. Dat geeft het bevoegd gezag inzicht in mogelijke oplossingsrichtingen c.q. sturingsmogelijkheden, in de zin van te stellen prioriteiten of voorwaarden, en maakt duidelijk of de ontwikkelingsruimte die het bestemmingsplan biedt in de praktijk ook benut kan worden en onder

welke voorwaarden. Door het ontbreken van deze informatie geeft het MER geen inzicht in eventuele knelpunten en kansen op milieugebied.

2.2.2 Voornemen en alternatieven

In het MER zijn – naast de referentiesituatie – twee alternatieven voor het voornemen beschreven. In § 4.1.2 van het MER (de Passende beoordeling) is een derde alternatief beschreven, dat alleen is beoordeeld op stikstofdepositie. Ten aanzien van de beschrijving van de alternatieven constateert de Commissie het volgende:

- Het is niet duidelijk welk van de alternatieven overeenkomt met het voornemen zoals dat in het ontwerp–bestemmingsplan is opgenomen.² In het ontwerp–bestemmingsplan is ervoor gekozen om omschakeling van een grondgebonden agrarisch bedrijf naar intensieve veehouderij niet toe te staan. In het MER is dit alternatief niet herkenbaar opgenomen en het is niet duidelijk welke milieueffecten dit heeft. Alternatief 2 beschrijft niet de maximale mogelijkheden die het plan biedt en alternatief 3 is niet op alle aspecten beoordeeld.
- De alternatievenbeschrijving beperkt zich tot de uitbreidingsmogelijkheden van veehouderijen, inclusief biomassaverwerking. Niet–agrarische activiteiten (waaronder recreatieve voorzieningen en bedrijventerreinen in het buitengebied) worden niet genoemd, terwijl deze ook – afzonderlijk en in cumulatie – (aanzienlijke) effecten op bijvoorbeeld landschap en/of woon– en leefomgeving kunnen hebben.
- De alternatieven 1 en 2 verschillen slechts op een beperkt aantal aspecten. Gedeeltelijk gaat het daarbij bovendien om ontwikkelingen waarop de gemeente niet (via het bestemmingsplan) kan sturen. Er is niet onderzocht hoe de gemeente zelf kan sturen via zonering of differentiatie binnen het plangebied naar een gewenste ruimtelijke ontwikkeling (zie ook § 2.2.1).³
- Voor de invulling van de ‘maximale mogelijkheden’ voor veehouderijen in alternatief 1 is uitgegaan van omschakeling naar ouderdieren van vleeskuikens, omdat deze categorie tot de grootste emissies van geur, ammoniak en fijn stof zou leiden. Hoewel er een theoretische mogelijkheid is dat alle bedrijven in het plangebied deze omschakeling maken is het naar het oordeel van de Commissie geen realistisch uitgangspunt. Voor een realistische invulling van de maximale mogelijkheden kan worden uitgegaan van de verdeling over de verschillende sectoren zoals die zich volgens de huidige trends in het gebied ontwikkelt.
- Het uitgangspunt dat veehouderijen in alternatief 1 worden “teruggezet”⁴ naar de huidige vergunde emissie is in principe onjuist. In het MER dient uitgegaan te worden van de maximale planologische mogelijkheden voor het in beeld brengen van de milieueffecten.

² Het ontwerp–bestemmingsplan maakt het mogelijk dat grondgebonden agrarische bedrijven een bouwvlak groter dan 1,5 ha krijgen (zie bijvoorbeeld art. 3.7.1 en art. 4.7.3 in het ontwerp–bestemmingsplan). In geen van de alternatieven is hier rekening mee gehouden. Ook een maximale bedrijfsomvang van 300 NGE per 1,5 ha, waar in het MER vanuit is gegaan, volgt niet uit het plan of uit andere regels.

³ In het ontwerp bestemmingsplan verwijst de gemeente naar het Reconstructieplan Peel en Maas als basis voor de zonering in het plangebied. De bestemmingsplanprocedure biedt de gemeente zelf ook mogelijkheden tot (verdere) zonering of differentiatie.

⁴ Volgens het MER wordt hiermee bedoeld dat uit wordt gegaan van de huidige vergunde emissie per bedrijf als blijkt dat de maximale invulling van een bouwvlak leidt tot toename van de ammoniakemissie ten opzichte van de vergunde situatie.

Saldering via de depositiebank dient in beginsel als mitigerende maatregel te worden beschouwd.⁵ Uit het MER is niet duidelijk op welke wijze (bijvoorbeeld door deze en andere mitigerende maatregelen) geborgd is dat er geen toename van de emissie zal plaatsvinden.

- Bij alternatief 3 is onduidelijk van welke mogelijkheden voor biomassaverwerking is uitgegaan. Verder is onduidelijk waarom in alternatief 3 kan worden uitgegaan van stalsystemen die voldoen aan BBT++, terwijl bij de andere alternatieven is uitgegaan van BBT+. De Commissie constateert dat het bestemmingsplan geen bepalingen bevat die betrekking hebben op emissiereducerende technieken, zodat er geen aanleiding is om in het MER en de passende beoordeling van BBT++ uit te gaan.

Bovenstaande maakt dat onvoldoende duidelijk is welke ruimtelijke mogelijkheden het (ontwerp-)bestemmingsplan biedt en dat niet kan worden vastgesteld of het MER de milieugevolgen van de maximale mogelijkheden van het (ontwerp-)bestemmingsplan beschrijft. Ook is naar het oordeel van de Commissie onvoldoende ingegaan op realistisch in beschouwing te nemen alternatieven, uitgaande van de sturingsmogelijkheden van het bestemmingsplan.

De Commissie adviseert om in een aanvulling op het MER:

- een duidelijke beschrijving en onderbouwing te geven van het voornemen zoals dat in het ontwerp-bestemmingsplan is opgenomen, rekening houdend met de kanttekeningen in § 2.1 en 2.2 van dit advies;
- de maximale mogelijkheden van het voornemen als uitgangspunt te nemen voor een betere onderbouwing van de effectbeoordeling (zie verder § 2.3);
- een alternatief te beschrijven en te beoordelen, dat meer uitgaat van de sturingsmogelijkheden van een bestemmingsplan, met als doel het plan vanuit milieuoogpunt en gemeentelijke ambities (zie § 2.1) te optimaliseren.

2.3 Milieueffecten

2.3.1 Algemeen

De alternatieven 1 en 2 zijn in het MER beoordeeld op verschillende milieuaspecten. Alternatief 3 wordt uitsluitend beoordeeld op het aspect stikstofdepositie. Voor veel van de milieuaspecten is onduidelijk op basis van welke criteria de beoordeling heeft plaatsgevonden. De effectscores zijn in veel gevallen niet navolgbaar, doordat deze zijn gebaseerd op zeer algemene uitgangspunten die los staan van de specifieke situatie in het plangebied.⁶ De beschrijving van de huidige kenmerken van het plangebied (bestaande waarden, knelpunten) is beperkt en inzicht in de doelstellingen en ambities van de gemeente ontbreekt in het MER.

⁵ Dit blijkt onder andere uit jurisprudentie.

⁶ Zo wordt de beoordeling van effecten op de "recreatiekwaliteit" uitsluitend gebaseerd op mogelijke visuele hinder door biomassaverwerkingsinstallaties en de effecten op "grondwater" op mogelijke toename van verhard oppervlak.

De toelichting op het ontwerp–bestemmingsplan biedt wat betreft de bestaande waarden in het plangebied en de bescherming daarvan veel meer informatie dan het MER.⁷ Doordat deze informatie niet in het MER is gebruikt kunnen de alternatieven onvoldoende op deze aspecten beoordeeld en vergeleken worden.

2.3.2 Woon- en leefmilieu

Geurhinder

Paragraaf 4.1.4. van het MER gaat in op het aspect geurhinder. Figuur 15 geeft inzicht in de geurnorm in de verschillende deelgebieden. In de figuren 16 t/m 18 is de cumulatieve geurbelasting in de referentiesituatie en alternatief 1 en 2 weergegeven.

De uitgangspunten voor de berekening van de geurbelasting zijn niet navolgbaar en de gepresenteerde berekeningsresultaten geven onvoldoende inzicht in de verschillen tussen de referentiesituatie en de alternatieven:

- Het uitgangspunt dat een bedrijf dat vanwege stikstofdepositie niet kan uitbreiden ook niet meer geuremissie kan veroorzaken is onjuist.
- Het MER geeft geen informatie over mogelijke overschrijding van de normen voor de voorgrondbelasting.⁸
- Bij de berekening van de cumulatieve geurbelasting is geen rekening gehouden met bijdragen van buiten het plangebied, bijvoorbeeld vanwege veehouderijen in het LOG Graspeel.
- De cumulatieve geurbelasting wordt getoetst aan een ‘acceptabel geurniveau’, zonder dat onderscheid wordt gemaakt naar de bovengenoemde deelgebieden of naar de gradatie in geurniveaus (zeer goed, goed, redelijk). Daardoor geeft het MER geen beeld van mogelijke knelpunten in het plangebied en de verandering van het aantal geurgehinderden. Om verschillen tussen de referentie en de alternatieven zichtbaar te maken is het noodzakelijk om de geurbelasting ook onder 28 OU/m³ en het aantal geurgehinderden per deelgebied in kaart te brengen.
- De conclusies op pagina 34/35 van het MER ten aanzien van de effectscores zijn onduidelijk en volgen niet logisch uit de resultaten.

Voor het meewegen van het aspect geurhinder in de besluitvorming is de informatie in het MER naar het oordeel van de Commissie onvoldoende.

⁷ Dit geldt bijvoorbeeld sterk voor de aspecten landschap en cultuurhistorie: Het MER geeft slechts een algemene beschrijving van de kenmerken van het landschap en de cultuurhistorische elementen. Alle uitbreidingen worden vervolgens per definitie negatief beoordeeld terwijl in het ontwerp–bestemmingsplan doelstellingen voor de deelgebieden zijn opgenomen en maatregelen worden opgenomen om deze doelen te verwezenlijken. In het MER zijn geen beoordelingscriteria voor de deelgebieden gegeven, waardoor het niet duidelijk is op welke gronden uitbreidingen van bedrijven in de verschillende deelgebieden neutraal, negatief of sterk negatief zijn beoordeeld. Daarmee is het niet mogelijk te toetsen in hoeverre met het ontwerp–bestemmingsplan landschappelijke doelen worden gehaald of juist belemmerd.

⁸ In het MER wordt opgemerkt dat een berekende hoge geurbelasting mogelijk veroorzaakt wordt door de wijze van modelleren.

Fijn stof

De effecten van fijn stof zijn in § 4.1.3 van het MER beschreven. De opgenomen figuren geven een globaal beeld van de effecten van de alternatieven, maar verschillen met de referentiesituatie en onderling zijn nauwelijks vast te stellen.

Aan de berekeningsresultaten wordt de conclusie verbonden dat nergens in het plangebied de norm van 40 µg/m³ wordt overschreden. Deze conclusie is echter gebaseerd op de bijdrage van de veehouderijen in het gebied. Bij toetsing aan de grenswaarden dient van de totale bijdrage en de totale concentratie te worden uitgegaan. De achtergrondwaarden die in het hoofdstuk Milieu van het bestemmingsplan worden gegeven ontbreken in het MER. Het is waarschijnlijk dat geen overschrijding van de normen plaats zal vinden, maar deze conclusie is niet op grond van de informatie in het MER te trekken.⁹ Bovendien wijst de Commissie erop dat zich ook onder de grenswaarden gevolgen voor de volksgezondheid kunnen voordoen.

De Commissie adviseert om in een aanvulling op het MER de beoordelingscriteria en andere uitgangspunten voor de effectbepaling te verduidelijken en in ieder geval de effecten op woon- en leefomgeving ten gevolge van geur en fijn stof beter te onderbouwen.

2.3.3 Effecten op natuur

Stikstofdepositie in EHS- en Wav-gebieden

De figuren 5, 6 en 8 in § 4.1.1 van het MER geven een globaal beeld van de verschillen in stikstofdepositie in het plangebied tussen de alternatieven 1 en 2 en de referentiesituatie. In deze figuren is geen rekening gehouden met de achtergronddepositie en is niet ingegaan op de cumulatie met de effecten van biomassaverwerking en van ontwikkelingen in het LOG Graspeel. Daardoor geven zij geen informatie over de totale stikstofdepositie in kwetsbare gebieden (EHS en Wav-gebieden) binnen het plangebied.

In dezelfde paragraaf wordt geconcludeerd dat het effect van alternatief 2 neutraal is, aangezien de toename van stikstofdepositie ten opzichte van de referentiesituatie minder dan 5% is. In een overbelaste situatie kan echter elke toename van stikstofdepositie tot aanzienlijke gevolgen voor stikstofgevoelige habitats en soorten leiden.

Passende beoordeling

In het MER is een zeer beknopte Passende beoordeling opgenomen in § 4.1.2 (subparagraaf in de paragraaf "lucht"). Deze Passende beoordeling gaat uitsluitend in op de effecten van stikstofdepositie in (buiten het plangebied gelegen) Natura 2000-gebieden voor alternatief 3 en alternatief 2 en laat de cumulatieve effecten van bovengenoemde ontwikkelingen buiten beschouwing.

De toename van stikstofdepositie per alternatief is vergeleken met de stikstofdepositie in het jaar 2004. De effecten dienen echter in de Passende beoordeling te worden vergeleken met de effecten die optreden als de huidige feitelijke situatie wordt voortgezet. Dit houdt in dat de effecten van de alternatieven mogelijk worden onderschat.

⁹ Ook hier wordt in het MER opgemerkt dat een berekende hoge concentratie fijn stof mogelijk wordt veroorzaakt door de wijze van modelleren.

Omdat de Commissie bovendien, zoals in § 2.2.2 van dit advies is aangegeven, gereede twijfel heeft of de in de Passende beoordeling beschouwde alternatieven representatief zijn voor het ontwerp–bestemmingsplan, concludeert zij dat de Passende beoordeling geen goed beeld geeft van de de stikstofdepositie tengevolge van dit plan.

Gevolgen van stikstofdepositie voor natuur

De gevolgen van de toename van stikstofdepositie voor habitats en soorten in de betreffende Natura 2000–gebieden, EHS–gebieden en Wav–gebieden zijn niet in het MER beschreven, ook niet in § 4.4. (Natuur). Daardoor is onduidelijk welke gevolgen de toename van stikstofdepositie heeft voor de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000–gebieden en de specifieke kenmerken en waarden van de EHS.

In § 4.1.2. wordt enerzijds gesteld dat toename van depositie niet mogelijk is, maar wordt anderzijds geconcludeerd dat significante gevolgen voor Natura 2000–gebieden door toename van stikstofdepositie niet kunnen worden uitgesloten.¹⁰ Het MER dient een alternatief te beschrijven waarmee, bijvoorbeeld door mitigerende maatregelen, aantasting van de natuurlijke kenmerken van de Natura 2000–gebieden kan worden uitgesloten. In het MER wordt wel kort ingegaan op mogelijke mitigerende maatregelen, maar de effectiviteit en de borging van deze maatregelen is niet aangetoond.

Overige effecten op natuur¹¹

In § 4.4. wordt ingegaan op effecten op natuur binnen het plangebied, los van de effecten van stikstofdepositie. Areaalverandering en gevolgen voor ecologische verbindingen komen daarbij aan de orde, maar mogelijke effecten op grondwaterkwantiteit en –kwaliteit zijn buiten beschouwing gebleven. Omdat er evenmin inzicht is gegeven in de mate waarin uitbreiding van bouwblokken binnen de EHS mogelijk is, maakt het MER niet duidelijk wat de effecten op de EHS zijn.

In § 4.4.4 van het MER wordt gesteld dat effecten op beschermde soorten op het niveau van het bestemmingsplan nog te onzeker zijn om te beschrijven. Het MER dient echter aannemelijk te maken dat de Flora– en faunawet de uitvoering van het bestemmingsplan niet in de weg staat. Een dergelijke haalbaarheidstoets ontbreekt in het MER.

De Commissie adviseert om in een aanvulling op het MER inzichtelijk te maken of de realisering van het bestemmingsplan zich verdraagt met de kaders zoals die volgen uit de Natuur–beschermingswet 1998, de Flora– en faunawet en de provinciale Verordening Ruimte voor wat betreft de bescherming van de EHS. Ga daarbij waar nodig in op alternatieven en/of mitigerende maatregelen binnen de mogelijkheden van het bestemmingsplan.

¹⁰ Daarbij gaat het om de toename van depositie door uitsluitend het opvullen van vergunde ruimte door veehouderijbedrijven.

¹¹ In het MER is § 4.4.1. incompleet en ontbreekt § 4.4.2 volledig.

BIJLAGE 1: Projectgegevens toetsing MER

Initiatiefnemer: college van burgemeester en wethouders van de gemeente Landerd

Bevoegd gezag: gemeenteraad van de gemeente Landerd

Besluit: vaststellen van bestemmingsplan voor het buitengebied

Categorie Besluit m.e.r.:

plan-m.e.r. vanwege kaderstelling voor categorie C14;

plan-m.e.r. vanwege passende beoordeling

Activiteit: Het bestemmingsplan buitengebied is kaderstellend voor onder andere uitbreiding van (intensieve) veehouderijen

Procedurele gegevens:

kennisgeving MER: 1 september 2012

ter inzage legging MER: 1 september tot en met 12 oktober 2012

aanvraag toetsingsadvies bij de Commissie m.e.r.: 31 juli 2012

toetsingsadvies uitgebracht: 30 november 2012

Samenstelling van de werkgroep:

Per project stelt de Commissie een werkgroep samen bestaande uit enkele deskundigen, een voorzitter en een werkgroepsecretaris. Bij dit project bestaat de werkgroep uit:

ir. J.J. Bakker

drs. P.J. Jongejans (werkgroepsecretaris)

drs.ing. F. ten Thij

drs. R.A.M. van Woerden

drs. J.G.M. van Rhijn (voorzitter)

Werkwijze Commissie bij toetsing:

Tijdens de toetsing gaat de Commissie na of het MER voldoende juiste informatie bevat om het milieubelang volwaardig mee te kunnen wegen in het besluit. De Commissie gaat bij het toetsen uit van de wettelijke eisen voor de inhoud van een MER, zoals aangegeven in artikel 7.7 dan wel 7.23 van de Wet milieubeheer, en van eventuele documenten over de reikwijdte en het detailniveau van het MER. Indien informatie ontbreekt, onvolledig of onjuist is, beoordeelt de Commissie of zij dit een essentiële tekortkoming vindt. Daarvan is sprake als aanvullende informatie in de ogen van de Commissie kan leiden tot andere afwegingen. In die gevallen adviseert de Commissie de ontbrekende informatie alsnog beschikbaar te stellen, vóór het besluit wordt genomen. Opmerkingen over niet-essentiële tekortkomingen in het MER worden in het toetsingsadvies opgenomen voor zover ze kunnen worden verwerkt tot duidelijke aanbevelingen voor het bevoegde gezag. De Commissie richt zich in het advies dus op hoofdzaken die van belang zijn voor de besluitvorming en gaat niet in op onjuistheden of onvolkomenheden van ondergeschikt belang.

Omdat de Commissie niet is geraadpleegd bij de voorbereiding op het MER heeft ze een locatiebezoek afgelegd om zich goed op de hoogte te stellen van de situatie.

Zie voor meer informatie over de werkwijze van de Commissie www.commissiemer.nl op de pagina *Commissie m.e.r.*

Betrokken documenten:

De Commissie heeft de volgende documenten betrokken bij haar advies:

- Plan-MER bestemmingsplan Buitengebied Landerd, 17 juli 2012
- Ontwerp-Bestemmingsplan Buitengebied Gemeente Landerd (en bijlagen), 31 juli 2012

De Commissie heeft kennis genomen van 91 zienswijzen en adviezen, die zij tot en met 29 oktober 2012 van het bevoegd gezag heeft ontvangen. Zij heeft deze, voor zover relevant voor m.e.r., in haar advies verwerkt.

Toetsingsadvies over het milieueffectrapport Bestemmingsplan Buitengebied Landerd

ISBN: 978-90-421-3610-6

Commissie voor de
milieueffectrapportage

Arthur van Schendelstraat 800 Utrecht

T 030 - 234 76 66

F 030 - 233 12 95

E mer@eia.nl

W www.commissiemer.nl

